

Jak prvňák k páťákovi přišel (a naopak)

Jako páťák vzpomínám, když jsme na tuto školu nastupovali, bylo to jako nový začátek. Byli jsme překvapení, udivení a někteří i zmatení. Několika žákům se dokonce stýskalo po školce. Zkrátka všechno bylo nejisté.

Jednou však nastal zlomový den. Poprvé jsme se setkali s našimi patrony. S žáky, kteří nám byli vzorem a pomohli nám najít kouzlo přátelství. Nebyli jenom kamarády. Byli přáteli. Přáteli, kteří nám za ten rok přirostli k srdci. Ukázali nám, že škola není jenom o učení. Je to část života, při které se naučíme naslouchat druhým a další důležité věci do budoucna. Už jako prvňák jsem se tolik těšil svého „svěřence“. Nikdy jsem však nečekal, že to bude tak skvělé.

S našimi maloušky z 1. B jsme se poprvé setkali třetí den tohoto školního roku. Bylo to podobné adaptačnímu kurzu šestáků. Nejprve se nás ptali na různé milé otázky, například Umíte počítat nad stovku?

Potom začala nejdůležitější chvíle celého vztahu. Výběr patronů. Paní učitelka řekla „Teď!“ a prvňáčci společně vstali a rozběhli se k nějakému páťákovi. V ten okamžik ani jeden z nás nechápal důvody jejich výběru. Možná ani oni sami. Přišlo mi to jako instinkt. Postupně se začaly tvořit dvojice. Nastala společná prohlídka školy. Ukázali jsme jim tělocvičnu, šatnu a dvorek. To třetí je asi bavilo nejvíc. Chtěli totiž dělat závody, závodit proti svým patronům, ale i proti spolužákům. Když se pořádně vyřádili, rozloučili jsme se. V ten den jsme jim ještě pomáhali v jídelně nosit tácy.

Naše druhá společná příjemná aktivita byla procházka po okolí školy. Každá skupina prvňák-páťák obdržela pracovní list, na kterém jsme měli zaznačovat dopravní značky, které jsme viděli cestou na vycházce v okolí školy. Malouškům jsme vysvětlovali význam značek i bezpečnost na silnici. Vydali jsme se k nádraží, potom ke křižovatce a zase zpátky a cestou jsme si vyprávěli. Díky této aktivitě jsme se více poznali.

Naše třetí a nejdelší společná aktivita bylo vyrábění papírových prostorových myšek podle šablony. Společná práce byla velmi povedená. Na úplný konec byla myškám vybrána jména. Například Spidermyš nebo Sýr.

Čtvrtá milá aktivita probíhala během velké přestávky. Šlo o společné kreslení na téma podzim. Prvňák kousek obrázku, domluva, páťák kousek, domluva... Vznikly veselé obrázky s človíčky, deštníky nebo zvířátky, které vyzdobily třídu.

Máváme si, když se potkáme, mile se na sebe usmíváme, prohodíme pár slov. Už teď se těšíme na návštěvu našich prvňáčků u nás ve třídě, kdy přijdou na kus řeči. Jistě vymyslíme zase něco dalšího 😊.

Doufám, že z tohoto vyprávění vyplývá, jaké naše začínající přátelství je. Věřím, že tato zkušenost jim i nám páťákům bude v životě užitečná.

Tomáš Koubek (5. C)